

ВИДАВНИЧА ЕТИКА

ПРИНЦИПИ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ У ДІЯЛЬНОСТІ РЕДАКТОРА І ВИДАВЦЯ

Редактор наукового журналу відповідає за рішення стосовно публікації тієї чи іншої статті у журналі. Затвердження статті до публікації та її значимість для дослідників та читачів завжди повинні керуватися такими принципами:

- редактор повинен приймати рішення щодо публікації статей на основі репрезентативної достовірності та наукової значущості запропонованої роботи;
- редактор повинен докладати усіх можливих зусиль для уникнення порушення авторських прав та не публікувати інформацію, якщо є підстави вважати, що це плагіат;
- редактор повинен оцінювати статтю виключно за її якістю, незалежно від раси, статі, сексуальної орієнтації, релігійних переконань, етнічного походження, громадянства, соціального устрою чи політичних уподобань авторів;
- неопубліковані матеріали, представлені у надісланій статті, не повинні використовуватися у власних дослідженнях редактора без письмової згоди автора. Інформація або ідеї, отримані у процесі рецензування статті, повинні залишатися конфіденційними і не можуть використовуватися в особистих цілях.
- редактор повинен вжити відповідних заходів при отриманні етичної скарги щодо поданої чи опублікованої статті спільно з видавцем. Будь-яка скарга про неетичну поведінку видавництва має бути розглянута, навіть якщо минув певний час після публікації.

Видавці повинні надавати розумну практичну допомогу редакторам і врегулювати відносини між видавництвом, редактором та іншими сторонами у договорі.

- видавці повинні захищати права інтелектуальної власності та авторські права;
- видавці повинні сприяти редакційній незалежності;
- видавці повинні працювати з редакторами журналів, щоб правильно встановлювати політику журналу та прагнути до відповідальності у цій сфері, зокрема поваги до редакційної незалежності, етики досліджень, авторства, прозорості та чесності (наприклад, фінансування дослідження, конфлікт інтересів, стандарти звітності), експертного огляду та ролі редакційної колегиї і крім того редакції журналу, звернень та скарг;
- видавці повинні комунікувати та періодично переглядати політику журналу (наприклад, з авторами, читачами, рецензентами);

- видавці повинні надавати допомогу сторонам (наприклад, інституціям, грантоотримувачам, керівним органам), відповідальним за розслідування підозрілих досліджень та неправомірних публікацій, а також, коли це можливо, сприяти у вирішенні цих справ;
- видавці несуть відповідальність за виправлення, роз'яснення та скорочення.

ЕТИЧНІ ПРИНЦИПИ В РОБОТІ РЕЦЕНЗЕНТА

Рецензент допомагає редактору та редакційній колегії у прийнятті редакційних рішень і через спілкування редакції з автором може також надати автору допомогу щодо вдосконалення статті. Саме тому дії рецензента повинні бути неупередженими.

- надіслані до журналу статті залишаються конфіденційними. Забороняється поширювати отримані для рецензування матеріали та проводити їх обговорення з будь-якими особами, окрім представників редакції журналу;
- рецензування повинно здійснюватися об'єктивно, чесно, неупереджено та своєчасно. Особиста критика автора є недоречною. Рецензенти мають висловити свої думки чітко та з використанням відповідних аргументів;
- неопубліковані матеріали, представлені у надісланій статті, не повинні використовуватися у власних дослідженнях редактора без письмової згоди автора. Інформація або ідеї, отримані у процесі рецензування статті, повинні залишатися конфіденційними і не можуть використовуватися в особистих цілях;
- рецензент, який вважає себе недосвідченим для перегляду питань, представлених в статтях, або знає, що його швидкий огляд буде неможливим, повинен повідомити редактора та відмовитися від процесу розгляду.

ПРИНЦИПИ ЯКИМИ ПОВИНЕН КЕРУВАТИСЯ АВТОРИ НАУКОВИХ ПУБЛІКАЦІЙ

Автори розуміють, що несуть відповідальність за новизну та достовірність результатів досліджень.

- автори повинні надсилати свої оригінальні дослідження та використовувати посилання стосовно будь-яких уже опублікованих матеріалів. Основні дані повинні бути представлені в статті безпомилково. Документ повинен містити достатньо деталей та посилань, щоб дозволити іншим повторювати роботу. Недобросовісні або завідомо неточні твердження представляють собою неетичну поведінку і є неприйнятними;

– автор повинен гарантувати, що він написав абсолютно оригінальну статтю, і якщо автор використовував роботу та/або слова інших, то це було належним чином оформлено у вигляді посилань або цитат у лапках. Плагіат у всіх його формах представляє собою неетичну поведінку і є неприйнятним;

– завжди повинно бути надано належне визнання роботи інших людей. Автор повинен наводити посилання на публікації, які впливають на визначення характеру звітної роботи. Інформація, отримана в приватному порядку, як у розмові, листуванні чи обговоренні з третіми особами, не повинна використовуватися або повідомлятися без явного, письмового дозволу від першоджерела. Інформація, отримана під час конфіденційних послуг, таких як рецензування статей або посилання на отримання грантів, не повинна використовуватися без явного письмового дозволу автора роботи, який залучений до цих послуг;

– автор не повинен надсилати до редакції раніше опубліковані статті. Відправка тієї ж самої статті до більш ніж одного журналу або іншого видання, представляє собою неетичну поведінку і є непринятною. Взагалі автор не повинен публікувати статті, що описують по суті те ж саме дослідження у більш ніж одному журналі чи іншому виданні;

– всі особи, які внесли значний вклад у дослідження, повинні бути вказані як співавтори. Якщо є інші учасники, які брали участь у певних суттєвих аспектах дослідницького проекту, вони повинні бути визнані або вказані. Автор, який відповідає за листування з редакцією, несе відповідальність за належне формування переліку співавторів, а також за ознайомлення усіх співавторів з остаточною версією статті та схвалення ними статті до публікації;

– у випадку виявлення автором у своїй статті помилки, яка впливає на достовірність отриманих результатів і висновків, необхідно якнайшвидше повідомити про це редакцію журналу і запропонувати найбільш прийнятний у конкретному випадку варіант виправлення ситуації. Якщо редактор або видавець дізнаються від третьої особи про те, що опублікований документ містить серйозну помилку, автор зобов'язаний негайно відмовитися чи виправити статтю або надати докази редактору правильності оригіналу.